



23.12.2024 PONEDELJEK	KRIŽ 18.00	Obisk in blagoslov družin v Križu +SILVANA, JOŽE in DAVID, Križ 195
24.12.2024 TOREK SVETI VEČER	KAZLJE 17.00 AVBER 20.00 TOMAJ 22.00	+VILMA BOŽIČ, pn.Lidije in Joškota +SILVANA FABJAN, Gradnje 2 za žive in pokojne župljane
25.12.2024 SREDA BOŽIČ - GOSPODOVO ROJSTVO	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10.00	ZA SREČNO VOŽNJO , pn. Kazlje 29 za ŽIVE IN POKOJNE ŽUPJANE
26.12.2024 ČETRTEK SVETI ŠTEFAN, 1.MUČENEC	KRIŽ 10.00	+FRANC in ŠTEFANIJA SAMEC, Križ 231
27.12.2024 PETEK SV. JANEZ, apostol in evangelist		Obisk in blagoslov družin v Kazljah
28.12.2024 SOBOTA NEDOLŽNI OTROCI		Obisk in blagoslov družin v Ponikvah
29.12.2024 SV DRUŽINA	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	maša ni naročena ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Kdor želi obisk v večernih urah naj me pokliče.

ČE SE PRI KOM NAJDE KLJUČ OD TOMAJSKE CERKVE Z RDEČIM TRAKOM, NAJ MI GA PRINESE, PROSIM



Želim vam blagoslovljen in duhovno bogat praznik Gospodovega rojstva. Naj se rodi tudi v vaših srcih.



ŽUPNIJA TOMAJ
4 ADVENTNA NEDELJA



Štev.52/LETO XII.

22.DECEMBER 2024



Odrešenik pride k nam

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,39-45)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v mesto na Judovem.

Stopila je v

Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je polna Svetega Duha na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od veselja zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Duhovna spodbuda

Komentar LK 1,39-45

Tto nedeljo, ki nas uvede v božič, imamo zelo ganljivo, a ne romantično sliko. Dve ženski, ena zelo mlada in ena manj, se srečata, da bi lahko slavila Boga za dar materinstva. Tisti, ki nimajo otrok, vidijo obdobje nosečnosti kot čas, obdan le z veseljem rasti trebuščka, samozavestnim čakanjem, odštevanjem časa. Tisti, ki so že imeli otroka, dobro vedo, da je nosečnost tudi čas slabosti, bolečin in poroda.

Pričakovanje, ki ga predlaga ta prizor, ni okrašeno z zvezdicami in srčki, ampak je tako blizu naši izkušnji, da je resnično človeško. Odrasla ženska, ki mora »prestati« tako težko nosečnost, da se dojenček kompulzivno premika v maternici, in deklica, ki vstane »na hitro«, da bi odšla v anonimno mesto v najbolj oddaljeni kraj Ain Karim [عين كارم \(لاي كارم\)](#). Mlado deklet (skorajda najstnica), ki si upa potovati po nevarnih poteh, v katere vdirajo razbojniki, in zrela žena v visoki starosti, ki mora nositi težo svojega trebuha.

Vprašajte svojo mamo, dragi otroci in mladeniči, kaj čuti, ko njen otrok brca. Po eni strani je občutek vitalnosti, po drugi strani pa ga gotovo občuti mati sama, kot skorajda preveliko kipljivost, a je hkrati jasen občutek, da otrok živi in je vesel (bi lahko rekli v prenesenem pomenu besede)

Luka (bil naj bi tudi zdravnik) to situacijo čudovito "fotografira" skozi Janezovo vzhičenost nad obsikom Marije, ki je tudi nosila otroka pod srcem, Jezusa samega. Otrok, ki se še oblikuje, kaže nekakšno vzhičenost v čutenju bližine svojega Gospoda. Morda nas podoba spominja in nam razkriva lepoto spoznavanja Kristusa v našem duhovne življenju. Sredi ljubezni in usmiljenja je prav to naše presenečenje: biti očaran nad Jezusom Kristusom!

Ne zato, ker bi lahko postal dolgočasen, ampak zato, ker je naše srce nepopravljivo sklerozno, kar se tiče odziva na Gospodovo bližino. Imamo atrofirano srce, ki ne more podpirati stalnega gibanja sistole in diastole. Neprekinjeno premikanje atrijske in mitralne zaklopke pa lahko zaznamuje čas ljubezni, tako kot doživljajo najstniki ob pogledu na svojo simpatijo, ki ne morejo skriti rdečice na svojem obrazu.

Marija, kot vemo, ne kalkulira o udobju in ne izkorišča počitka med rizično nosečnostjo. Darilo njenega sina in angelovo oznanilo o Elizabeti jo nepopravljivo ganeta. Zagon delitve in veselje ob dajanju jo peljeta k Elizabeti na pot, ki najde svoje gibalno in ciljno v Svetem Duhu. Gabrijel je rekel Mariji, da bo Duh prišel nad njo, in Elizabeta je bila napolnjena z Duhom, ko je videla Marijo. Prizor se pomembno dogaja v hiši Elizabete in Zaharija. Ne gre pozabiti, da je slednji tiho.

Na to afazijo ne bi smeli misliti kot na jezno kazen angela (oz. Boga), temveč kot na nekakšno radikalno priložnost, ponujeno Zahariju, da se s tišino in poslušanjem nauči vrednosti besed. Elizabeta v evangeliju malo govori, ko pa govori, se zdi, da se zaveda, kaj govori.

Zaharija reagira na dolgo pričakovano obljubo angela tako, da v središču postavi lastno mejo: »Kako bom lahko to vedel? Jaz sem star in moja žena je v letih.« Zaharija izgovori besedno zvezo, ki poudarja osredotočenost nase, tako da pozornost preusmeri s poslušanja na to besedo, ki ga presega.

V današnjem odlomku je Elizabeta očitno ganjena nad skrivnostjo njene in Marijine nosečnosti, vendar prizora ne osredotoča nase. Njen jok veselja je zaradi mladega dekleta, ki jo je prišlo obiskat, ki je Jezusa vodila k Janezu. Poleg tega Elizabeta kaže še en pomemben vidik človeške osebe in vernikovega stasa. Poslušanje Marijinega pozdrava ne ostane nekaj možganskega, pojmovnega, ampak se spusti v dušo do te mere, da jo gane iz globine.

Medtem ko je o Mariji rečeno, da je hitro odšla v Judovo mesto, in Elizabeta zaključi to potovanje tako, da prinese oznanilo iz ušesa v svojo notranjost: "In od veselja se je premaknilo dete v mojem telesu..." V svetopisemski antropologiji je črevesje (prav to besedo uporablja grški izvirnik) pravzaprav sedež občutkov, naklonjenosti, življenja, ki se rojeva in raste.

Elizabeta izpostavi celotno razsežnost odziva na evangejsko oznanilo. V tem smislu lahko razumemo starozavezno omembo drugega berila, ki spominja na 40. psalm v grški različici, da bi izrazil odgovor Kristusa in v učenju vsakega vernika: »Tukaj sem, prihajam, da izpolnim tvojo voljo. ".